Handel angaar, var der ikke Tale om Andet, end at man folgte den ansøgte Koncession for 25,000 Pr. Thl., der skulde udbetales af den vedkommende Mand ved Modtagelsen, saafremt Koncessionen blev fulgt ved hans Medvirkning — saaledes lyder det Dokument, der i saa Henseende blev opvettet — men skulde det ikke blive til Noget med disse 25,000 Thl., skulde han dog have 3,000 Pr. Thl.

L. C. Nyholm: Jeg forstaar ikke, hvorfor den høitærede Minister lægger saa megen Vægt herpaa, thi jeg har jo fuldstændig indrømmet den foreløbige Overdragelse; men vi have jo aldrig erhvervet nogen Koncession og aldrig solgt nogen Koncession, thi Sagen kom ikke saa vidt. Men hvad er det saa, som den høitærede Minister vil godtgjøre? Jeg veed det ikke, thi vi havde som sagt slet ikke erhvervet nogen Koncession. Salget skete under Forudsætning af, at der blev givet os en Koncession, men da vi ingensinde fik den, kunde vi som Følge deraf heller ikke sælge den. Jeg gjentager, at det er umuligt at ordne saadanne Sager uden at gjøre det paa den Maade, som vi gjorde, nemlig, at vi i Tilfælde af, at vi opnaaede Koncessionen, handt os til at overdrage den til Andre, naar disse Andre stillede den Kapital til Raadighed, som fordredes til Anlægets Gjennemførelse. Hvad det angaar, at vi betingede os saa eller saa Meget, saa er det jo Noget, der falder af sig selv ved enhversomhelst Foretning her i Verden.

Med Hensyn til, at den høitærede Minister vedblivende siger, at der ikke foreligger noget andet Andragende i end det, som han nævnte, saa skal jeg tillade mig at henvise til Finantsudvalgets Betænkning, hvori findes et Andragende fra mig af 23de Marts 1871 saaledes gjengivet: „I Skrivelse af 23de Marts 1871 udbad Kapitain Nyholm sig af Henhold til et Løfte til de udenlandske Penge-mænd en Udtalelse fra Ministeriet om, at der fra dettes Side Intet vilde være til Hinder for at meddele dem Koncessionen, naar de forsammes Meddelelse af Ministeriet stillede Betingelser i Et og Alt opfyldtes." — Denne Skrivelse af 23de Marts er vort egentlige Andragende om at faae Koncessionen paa det nye Grundlag.

Frederiksen: Jeg kan ganske vist ligesaalidt som det ærede Medlem, der nu talte, fatte den høitærede Ministers Mening med det Punkt, som han selv har draget frem paa denne Maade om Salget af den forventede Koncession. Jeg har bedet om Ordet for en ganske kort Bemærkning, kun fordi det forekom mig — og hvad jeg tror er Tilfældet med ikke faa Medlemmer — at den høitærede Minister — det er jo et vanskeligt og indviklet Emne, og navnlig naar man ikke er fuldstændig inde i alle Detailler, kan det ofte være ikke saa ganske let at opfatte, hvad der sigtes til — idet han anerkjendte den Fremgangsmaade, som var udvist fra den ærede Forespørgers Side i den foreliggende Sag, undertiden antydede, at der var gaaet frem paa en anden Maade af Andre eller i alt Fald af en Anden af dem, der havde med denne Sag at gjøre. Jeg interesserer mig ikke for de Udlændinge, der have havt med denne Affære at gjøre, men det forekommer mig meget uheldigt, at den høitærede Minister her har udkastet Sigtelser, og navnlig saadanne halve Sigtelser eller Antydninger af Sigtelser, imod Mænd, som leve imellem os, især naar de udkastes saaledes, at det ikke en Gang er muligt bestemt at faae fat paa, hvad den høitærede Minister sigter til. Jeg kunde muligen finde Anledning til at sige Noget om selve Sagen, men da der saa udførligt er talt om den under Finantslovens Behandling, skal jeg i det Mindste i dette Øieblik ikke gaa nærmere ind paa den.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun sige, at jeg ikke har villet rette nogen Sigtelse imod nogen bestemt Person. Naar jeg forresten har fremhævet dette Salg af 6te Marts, har jeg allerede tilstrækkelig sagt, hvorfor jeg gjorde det, nemlig for at belyse — tilgiv mig, at jeg siger det — den Interesse, hvormed Foretagenden blev opfattet af Andre end maaske det ærede Medlem.

Frederiksen: Den høitærede Minister